

RADOŠINSKÉ NOVINY

DVOJMESAČNÍK ZO ŽIVOTA OBČANOV RADOŠINY A BZINIEC

Ročník IX

číslo 4

Zadarmo

September 2007

Už sa to začalo

Prázdniny sú za nami. Určite to neznamená, že je koniec leta, veď slnečné, teplé dni, babie leto sú pre začiatok jesene typické. Slnko vychádza neskôr, preto sa nám ťažšie vstáva, to sa dá prekonať.

Rodičov čaká menšia starosť, čo s voľným časom detí, ten im bude vyplňať škola, ŠKD, krúžky. Na druhej strane ich čaká viac povinností pri pomáhaní s úlohami. Viac starostí čaká rodičov s menšími deťmi, ktoré nie sú ešte samostatné.

Začiatok školského roka je veľkou zmenou pre prváčikov, ale i žiakov, ktorí nastupujú na druhý stupeň, tiež pre pätnásťročných, ktorí prišli do nových škôl. Či sa už dieťa do školy teší, alebo má strach, je na učiteľovi spríjemniť mu pobyt v škole, uľahčiť ťažšie. To sa dá dosiahnuť svedomitou prípravou, vhodnou motiváciou, vytvorením dobrej atmosféry zo strany učiteľa. Od rodičov však učiteľ očakáva, že pomôže dieťaťu, nájde si čas na riešenie problémov, prekonávanie prekážok aj vtedy, keď to ide len veľmi ťažko.

Každý rodič chce pre svoje dieťa len to najlepšie. S diplomom v ruke nemôže skončiť každý. Príslovie „Remeslo má zlaté dno“ platí aj v dnešnej pretechnizovanej dobe. Veď šikovný krajčír, stolár, čalúnnik... sú hľadané profesie. Preto majme primerané nároky, či už učiteľia alebo rodičia. Vychovať slušného a rozumného človeka sa dá vždy dosiahnuť. Chce to len trpezlivosť.

Veľa trpezlivosti deťom i dospelým pri zdolávaní prekážok a dosiahnutí vytúžených cieľov praje

G.B.

Nejestvuje veľký talent bez veľkej a silnej vôle.

H. de Balzac

Ako ďalej Radošinské noviny

Milí čitatelia, určite ste postrehli istú nepravidelnosť vo vydávaní našich novín. Počas letných prázdnin ma pristavilo zopár občanov s otázkou čo sa stalo, keď si dlhšie nenašli vo svojej schránke obľúbené noviny, ktoré im prinášali informácie čo nové v obci, zaujímavosti, postrehy. Túto otázku sme si položili i my členovia redakčnej rady, ktorá sa v poslednej dobe zúžila. Každý člen redakčnej rady má svoje pravidelné rubriky, píšeme i na iné témy, veď i nás trápia a tešia veci okolo nás. Snažíme sa reagovať i na Vaše podnety vážení čitatelia, čím sa častokrát predídeme nedorozumeniam. Akosi to nestačí.

Chýbajú nám Vaše názory, pripomienky, ohlasy. Potešilo by nás, keby ste sa podelili o svoje zážitky, kladné i záporné, dobré rady, zaujímavosti. Určite je medzi Vami veľa takých, ktorí sa venujete písaniu poviedok, príbehov, mnohí radi a pekne kreslíte. To všetko by naše noviny spestrilo a oživilo. Možno máte dobré nápady ako zlepšiť a spestriť život v obci.

Ak ste sa práve rozhodli prispievať, môžete sa obrátiť na hociktorého člena redakčnej rady/viď tiráž/ alebo vhodiť svoj príspevok do schránky na OÚ, či už anonymne alebo s podpisom.

Tešíme sa na všetky Vaše príspevky.

G.B.

Oznamy Obecného úradu

O čom rokovali na Obecnom zastupiteľstve

Štvrté zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Radošine sa konalo dňa 29. júna 2007.

OcZ schválilo: Všeobecne záväzné nariadenia obce Radošina o podmienkach státi nákladných motorových vozidiel a iných vozidiel na území obce Radošina; Všeobecne záväzné nariadenie obce Radošina o poskytovaní dotácií z rozpočtu obce s účinnosťou od 1.1.2008; Návrh zmluvy o nájme poľnohospodárskych pozemkov s PD Šalgovce v kat. úz. Bzince a Radošina spolu vo výmere 0,6773 ha; Záverečný účet obce a celoročné hospodárenie bez výhrad; Správu o kontrole hospodárenia v zmysle vyhlášky MF SR č. 517/2001 Z.z. Obce Radošina za rok 2006; Spolufinancovanie obce vo výške 20.000,-Sk na projekt „Jazykové laboratória pre základné a stredné školy“; Výmenu okien na ZS /detská ambulancia/; Mandátnu zmluvu medzi obcou Radošina a spol. Star EU, a.s. Bratislava na poskytnutie poradenských služieb v projekte „Rekonštrukcia ciest a chodníkov po výstavbe kanalizácie“ a Mandátnu zmluvu medzi obcou Radošina a spol. Star EU, a.s. Bratislava na poskytnutie poradenských služieb v projekte „Rekonštrukcia ZŠ“.

OcZ uložilo: Rokovať s ČSOB Bratislava o súhlase s odkúpením pozemku parc. č. 110/8 a 110/7 v kat. úz. Bzince vo vlastníctve p. Jozefa Macháča v súvislosti so zriadením záložným právom; Prizvať na OR Júliusa Pitáka a prejednať vysporiadanie finančných nárokov /zriadená elektrická prípojka/ nájomcu v prípade ukončenia nájomnej zmluvy; Dohodnúť konečné riešenie na odkúpenie pozemku od p. Márie Močkovej za účelom zriadenia parkoviska pri cintoríne v Radošine; Vypovedať nájomnú zmluvu s p. Fiantokovou v prípade neuhradenia dlžnej sumy v zmysle výzvy; Vyzvať vlastníka pozemku medzi reštauráciou Čertova pec a jaskyňou Čertova pec na dodržiavanie povinností udržiavať pozemok so starostlivosťou riadneho hospodára; Vypracovať a odoslať odpoveď na dožiadanie obyvateľov Nádražnej ul. v

obci Radošina; Ďalej rokovať s užívateľmi obecných pozemkov pri 4 bytovke na Školskej ul. o uvoľnení pozemkov za účelom výstavby nájomných bytov; Vyzvať p. Ivana Petruša na dodržiavanie VZN obce Radošina o pravidlách času predaja v obchode a čase prevádzky služieb.

OcZ zobralo na vedomie: Správu nezávislého audítora pre OcZ obce Radošina; Správu o hospodárení obce Radošina k 31.5.2007; Informáciu o možnosti inštalácie zariadenia na kontrolu rýchlosti vozidiel v obci Radošina; Ponuku spoločnosti Star EU, a.s. Bratislava na poskytovanie poradenských služieb projektového manažmentu; Informáciu Rímskokatolíckej cirkvi, Biskupstvo Nitra o súhlase na odpredaj voľných stavebných pozemkov na Ul. kpt. J. Nálepku za cenu 350,-Sk/m² + DPH.

Piate zasadnutie Obecného zastupiteľstva v Radošine sa konalo dňa 7.septembra 2007. Obecné zastupiteľstvo v Radošine **schválilo:** Kúpu pozemku parc. č. 110/7 a 110/8 v kat. úz. Bzince od p. Jozefa Macháča za kúpnu cenu 100,-Sk/m²; Návrh na upustenie od vymáhania nedoplatkov na poplatku za odvoz komunálnych odpadov a drobných stav. odpadov podľa predloženého zoznamu z dôvodu nevymožiteľnosti; Zmluvu o nájme nebytových priestorov medzi prenajímateľom – Obcou Radošina a nájomcom – Erikom Ondrejkom; Žiadosť ZO JDS miestnej organizácie Radošina o odpustenie poplatku za poskytnutie priestorov v KD pri príležitosti tanečnej zábavy Juniáles organizovanej dňa 9.6.2007; Žiadosť G. Cvikovej o využitie priestorov zasadačky OcÚ za účelom cvičenia aerobiku; Žiadosť o odkúpenie parc. č. 239/7 vo výmere 38 m² pre p. K. Badiarovú za cenu 350,-Sk/m².

Uložilo: Pokračovať v riešení bodu B/2 Uznesenia č. 4/2007 OcZ Radošina v jednaní s p. J. Pitákom; Pokračovať v rokovaní s p. M. Močkovou podľa bodu B/3 z Uznesenia č. 4/2007; Pokračovať

v rokovaní podľa bodu B/7 z Uznesenia č. 4/2007; Riešiť dodatkom k Dohode o užívaní nebytových priestorov s OZ Hlavina zmenu bodov 1 – 3 čl. 4 a sledovať spotrebu elektrickej energie a plynu za účelom zhodnotenia po skončení sezóny; Pokračovať v projekte zberného dvora; Upozorniť majiteľov psov na dodržiavanie Všeobecne záväzného nariadenia obce o podmienkach držania psov v obci Radošina prostredníctvom miestneho rozhlasu a Radošinských novín; Rokovať s PBD Topoľčany o odpredaji pozemku parc. č. 446/5 vo výmere 149 m² v cene 400,-Sk/m²; Skontrolovať strechu KD a strechu budovy s.č. 670 /TJ ŠK/ a podľa potreby zabezpečiť opravu; Riešiť opravu a nákup lehátok v MŠ Radošina; Odpovedať na žiadosť o predĺženie zmluvy p. M. Šiškovéj nasledovne: Zmluva o nájme nebytových priestorov v budove s.č. 416 sa nepredlžuje, vstup do prenajatých priestorov v zmysle zmluvy zostáva nezmenený. Po ukončení nájmu ponúknuť prenájom iných priestorov; Upozorniť správu ciest Topoľčany na havarijný stav cesty v miestnej časti Bzince.

Zobralo na vedomie: Zmluvu o dieľo s Regionálnou rozvojovou agentúrou Topoľčiansko na spracovanie programu PHSR Obce Radošina na roky 2007 – 2013; Projekt na získanie finančných prostriedkov na likvidáciu divokých skládok; Informáciu o zaregistrovaní dobrovoľného združenia občanov MV SR; Rozsudok Okresného súdu Nové Zámky v spore Obec Radošina – JUDr. Krajčírová a žiadosť JUDr. Gavalca, práv. zástupcu JUDr. Krajčírovej o vyjadrenie návrhu na kúpu pozemku; Žiadosť A. Gábrišovej o poskytnutie opatrovateľskej služby pre sestru S. Hadvigovú; Pridelenie dotácie z MK SR vo výške 20.000,-Sk na osvetľovaciu techniku v KD Radošina; Zaslание výziev na odstránenie skládok na verejnom priestranstve; Žiadosť PaedDr. D. Kolníka na povolenie dočasného užívania verejného priestranstva; Dohodu o financovaní investície medzi Obcou Radošina a Mgr. Štrbavou – Lekárňou Arnika.

HLAVINA NA STREDOEURÓPSKOM FESTIVALE KREMNICKE GAGY

V historickej Kremnici sa v dňoch 23.-26. augusta konal 27. ročník Stredoeurópskeho festivalu humoru a satiry Kremnické gagy. Festivalu sa zúčastnili aj ochotníci z Radošinského divadelného súboru Hlavina. V medzinárodnej spoločnosti profesionálnych divadelníkov, humoristov, kúzelníkov, hudobníkov, spisovateľov sme sa cítili naozaj príjemne, na druhej strane však každý cítil aj veľkú zodpovednosť, veď vystúpiť na takomto podujatí je naozaj udalosť nie každodenná.

Každoročne sa v Uličke slávnych nosov odhaľuje plastika významných osobností slovenského humoru. V tomto roku k nosom Júliusa Satinského, Jara Filipa, Stana Radiča, Viktora Kubala, Mariána Kochanského pribudli nosy členov Radošinského naivného divadla Kataríny Kolníkovej a Jána Melkoviča. Slávnostne odhaľovať ich nemohol nikto iný ako šéf RND Stanislav Štepka a Radošinčania z Hlaviny boli samozrejme pri tom. Nechýbali sme ani na večernom pesničkovom programe RND "Chýbaš mi stále viac", kde sa v úžasnej atmosfére spomínalo na tieto dve významné osobnosti. Radošinci na druhý deň s veľkým úspechom uviedli Sedem hlavných hriechov. Hlavina s Pokutovým územím vystúpila na divadelné dosky v posledný deň festivalu.

Radošine sme svojím predstavením určite hanbu neurobili, skôr naopak.

Festival Kremnické gagy sa niesol v znamení hesla: „Sranda víťazí“. Ochotníčenie v Radošine určite nie je len „sranda“, ale aj náročná, no popri tom krásna práca. Už v júli sme v malom divadielku začali pod režijným vedením autora skúšať hru Stanislava Štepku Kúpeľná sezóna. Keď sme sa po dlhšom čase vrátili na veľké javisko kultúrneho domu, čakalo nás naozaj nemilé prekvapenie. Počas skúšky sa do sály vyrojila asi stovka útočiacich sršňov, ktoré si svoje obrovské hniezdo vybudovali priamo v kinosále. Náročná svojpomocná likvidácia nám odkrojila týždeň z drahocenného času vyhradeného na skúšanie s režisérom, aj napriek tomu sme boli radi, že sa nikomu nič vážne nestalo. Už bez sršňov, avšak v extrémnej augustovej horúčave sme odohrali reprízu „Pokutového územia“ pre divákov s voľným vstupom a pokračovali v nácvičkách novej hry z obdobia tridsiatych rokov minulého storočia, ktorej premiéra je naplánovaná na 9.12.2007. Popri už skúsených divadelníkoch sa v nej objavajú aj nové mladé talenty, bude sa nielen hovoriť, ale aj spievať a dúfajme, že aj smiať a tleskať.

M. Escherová

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA

JÚL - AUGUST 2007

Narodili sa:

Adam Mihalovič
Barbora Vičanová

Vitajte medzi nami !

Manželstvo uzavreli:

Ing. Zuzana Tóthová a Jozef Gerič
Katarína Čakajdová a Peter Vražba

Blahoželáme !

Okrúhleho životného jubilea sa dožili:

„ 50 „

Mária Brezinová
Stanislav Jurčo
Darina Kučerová
Soňa Hadvigová
Stanislav Ondrejka
Ing. František Šugra
Ing. Anton Belorít

„ 60 „

Anna Pintérová
Helena Vražbová
Antónia Sigetová
Mária Kráľová

„ 70 „

Margita Vičanová

„80„

Jolana Horáčiková
Ludovít Cvik

Pekného životného jubilea sa dožili:

Marta Žureková - 81 rokov
Anna Glosová - 81 rokov
Vlasta Kolková - 81 rokov
Imrich Kolka - 82 rokov
Marta Naňová - 82 rokov
Ludovít Grznár - 84 rokov
Jozef Blahuš - 85 rokov

**Všetkým Vám prajeme veľa zdravia
do ďalších rokov!**

Opustili nás:

Gejza Bila - 76 ročný
Anton Vatrská - 82 ročný
Mária Kováčiková - 77 ročná
Spomíname!

Dotýklo srdce, utíchol hlas, mal rád život a všetkých nás. Stíchol dom, záhrada i dvor, už nepočuť jeho kroky v ňom. Sníva svoj blažený sen a nám zostala modlitba a spomienka len.

Podakovanie

Dňa 23.júna 2007 nás vo veku 49 rokov navždy opustil náš milovaný manžel a otec Ing. Emil Ardoň. Tí, ktorí ste ho poznali a mali radi, venujte mu tichú spomienku.

S láskou a bolesťou v srdci spomínajú manželka a deti.

ZO ŽIVOTA NAŠEJ ŠKOLY

1. septembra sa začal nový školský rok. Žiaci nastúpili 3. septembra po krásnych slnečných, dvojmesačných letných prázdninách. Pevne veríme, že počas zaslúženého oddychu od školských povinností, načerpali dostatok fyzických i duševných síl do ďalšej spoločnej práce, pri nadobúdaní nových vedomostí a zručností z oblasti vedy, techniky, dejín, umenia, kultúry, športu i správneho spoločenského správania sa.

Na školskom dvore sme s úprimnou radosťou privítali medzi nami nových žiakov, prváčikov, ktorí boli zvedaví na svoju novú pani učiteľku, triedu, nových kamarátov, ale i knižky a všetko čo ich obklopovalo.

Pán riaditeľ základnej školy sa prihovril peknými slovami: O ľudskom šťastí, láske a výchove detí, o čom od nepamäti uvažuje celý svet. Solón volakedy povedal: „Pokiaľ žiješ, uč sa. Nečakaj na starobu, aby ti priniesla múdrosť.“ My ako Vaši učitelia nemôžeme za Vás prežiť život, ani Vám nemôžeme poskytnúť hotové recepty na riešenie životných situácií. Môžeme Vám však pomôcť pri nadobúdaní zodpovednosti za vlastné konanie, poodhaliť tajomstvá sebvýchovy, slobody, morálky, pomáhať hľadať ľudské hodnoty.

Najcennejšie, čo má každé spoločenstvo, sú jeho deti. Tie nám naša spoločnosť i rodičia zverujú v nádeji, že ich povedieme po úspešnej ceste plnej bohatých vedomostí, zručností, schopností a pripravíme ich čo najlepšie do života.

Zaželajme si preto na prahu nového školského roka 2007/2008 veľa zdravia, šťastia, úspechov, úcty, porozumenia, aby dnešný elán, radosť a dobrá nálada vydržala po celý nový školský rok.

Škola počas letných prázdnin neodpočívala. V spolupráci s obecným úradom sa podarilo zrekonštruovať hygienické zariadenia pre žiakov MŠ a ŠKD, veľa času venovali údržbárskym prácam, vyčistili a pripravili priestory na činnosť školy. Za všetku túto svedomito vykonanú prácu patrí veľká vďaka našim upratovačkám a p. školníkovi.

"Nie to čo mám, ale to, čo viem, je mojím bohatstvom." Carlyle

V novom školskom roku prajem všetkým žiakom, učiteľom, pracovníkom školy i rodičom veľa úspechov v ich náročnej práci.

GB

Mládež za hranicami

Leto je za nami. Spomíname na pekné zážitky, s nostalgiou si prezeráme fotky. Dovolanky si plánujú rodičia s deťmi, chcú im ukázať niečo pekné, užiť si s nimi viac spoločných chvíľ. Určite je mnohým známe, že keď dieťa dospeje, túži stráviť voľné dni s partiou, priateľmi, alebo len tak, vybrať sa do sveta a vyskúšať aké to je, keď je pánom sám sebe. V dnešnom čísle Vám ponúkam rozhovor so študentmi, stredoškólakmi, ktorí boli v lete za hranicami bez rodičov.

Petra 19, Obchodná akadémia Topoľčany

Ako sa to začalo?

Mamina kamarátka sa už dávnejšie chcela zdokonaľiť v nemčine, preto sa prihlásila na jazykový kurz do Nemecka a zároveň, aby si privyrobita peniaze, opatrovala dieťa. Časom sa tam vydala a zostala v krajine žiť. V kontakte s ňou sme stále, navštevujeme sa a navrhla i mne absolvovať takýto pobyt.

Ako si cestovala?

Cestu tam som absolvovala autom s rodičmi a bratom, ktorí so mnou pobudli celý týždeň. Cesta trvala 11 hodín. Naspäť som letela lietadlom 80 minút.

Ako vyzeral Tvoj deň?

Do kurzu som chodila 3-krát do týždňa na výučbu nemčiny pre pokročilých. Vyučovala nás Nemka, takže rozprávať po nemecky bola samozrejmosť. Spolu nás bolo 14, najviac z Kosova, ďalej z Poľska, Tuniska, Ruska a Taiwanu. Najmladšia som bola ja, najstarší mal 65 rokov. Po príchode zo školy a vo zvyšných dňoch som sa starala o priateľkinu trojročnú dcéru. Vypĺňala som jej všetok voľný čas.

V akom prostredí si bývala?

Bývala som na zámočku, v čistej prírode, krásne zakvitnutá záhrada s množstvom zvierat. Okolo samé golfové ihriská, nakoľko manžel priateľky je tréner golfu. Bolo to úžasné. Vôbec v celom mestečku Shopfheim bolo veľmi čisto, triedenie odpadu je pre ľudí úplná samozrejmosť. Životné prostredie si veľmi vážia a chránia. Jazdilo sa 30km rýchlosťou a s prekročením som sa nestretla.

Čím si prekvapila svojich blízkych?

Masážnym prístrojom na masáž hlavy /vyskúšala som, je to super/, každému, ktorého mám rada som priniesla kartičku so strážnym anjelom, ale i niekoľko užitočných vecí.

Absolvovala si aj výlety?

Často sme chodili do blízkych hôr, Bazilej, Bodamské jazero. Všade som sa stretla s ochotou a úslužnosťou ľudí. Ľudia mi uľahčovali pobyt, rozprávali pomaly, vysvetľovali. Očaril ma výber tovaru v obchodoch, zeleniny a ovocia za nízke ceny, veľa druhov. Bolo tam veľa praktických vecí, ktoré u nás nevidieť.

Čo Ti pobyt dal?

Najmä skúsenosť s malými deťmi, vyplniť dieťaťu celý voľný čas, čo zo začiatku nebolo jednoduché. Zdokonalenie sa v jazyku. Samostatnosť, získala som istotu, spoľahnutie sa len na seba, vedieť si poradiť v každej situácii. Pravidelný režim, ktorý som sa snažila zaviesť aj doma, nie s príliš dobrými výsledkami, nakoľko boli

Pokračovanie na str. 5

prázdniny a málokto sa mi podriadiť.

Zostala si s niekým v kontakte?

Nakoľko boli medzi nami veľké vekové rozdiely, adresu som si vymenila s Ruskou, s ktorou si občas pošleme mail.

Silvia a Lukáš 18, Gymnázium Piešťany

Čoho a kde ste sa zúčastnili?

Spoločnosť INEX v Bratislave organizuje MTDP – medzinárodný tábor dobrovoľníckej práce - workcamp. Vybrali sme si Španielsko, dedinu Pujalt asi 100km od Barcelony.

Ako ste cestovali?

Z Viedne sme leteli do Barcelony. Z letiska vlakom na stanicu, odtiaľ asi 2- hodinová cesta do Calafu, kde si nás vyzdvihli naši lídri.

Aká bola náplň vašej práce?

Archeologický výskum z obdobia Španielskej občianskej vojny/1936-39/ v kopcoch v okolí Pujaltu. Pracovali sme už v existujúcom múzeu, ktoré sme rozširovali. Našli sme časti výstroja vojakov /gombičky, výložky.../ ich úkryty. Nálezy putovali do múzea.

Pujalt je pre čitateľa celkom neznámy, nie je ani na mape. Je to malá historická dedinka, má sto obyvateľov, je krásna, čistá, upravená, obyvateľom na nej záleží. Myslenie obyvateľov, životný štýl je iný. Žijú ako jedna veľká rodina. Uvedomili si, že ak škodia, tak len sami sebe. Za celý čas sme nikdy nezamkli a nič nám nezmizlo. Dedina má aj starostu, ktorý nám posledný deň prišiel poďakovať za vykonanú prácu, odovzdal pamätň listy a tričko s logom obce.

Kto všetko sa zúčastnil MTDP?

Bolo nás 22 mladých ľudí vo veku 18-26 rokov z 12 krajín sveta. Z Talianska, Nemecka, Česka, Anglicka, Francúzska, Moskvy, Kanady, Kórei a Mexika, Holandska, Španielska a my. Z každej krajiny jeden, najviac dvaja.

Prečo práve MTDP?

Naším cieľom bolo zdokonaľiť sa v angličtine, nakoľko komunikácia v tomto jazyku bola podmienkou a jedinou možnosťou ako sa dohovoriť. Náplňou bola práca bez nároku na mzdu, len za ubytovanie a stravu.

A čo voľný čas?

Pracovali sme tri dni v týždni po osem hodín. Väčšina voľného času bola organizovaná hrami, zábavou, výletmi napr. do Pyrenej, miest Lleida a okolitých oblastí. Všade sme sa prepravovali autami, ktoré sme riadili my. Najväčším zážitkom bola jazda s Tokim z Kórei, ktorý sa nekonečne dlho radil do iného pruhu, jazdil výlučne po strede alebo krajnici a stále blúdil. Vedľa našej chaty bol veľký bazén len pre nás /pomáhal nám prekonávať 40°C teploty/.

Aké ste mali ubytovanie a stravu?

Všetci sme bývali v jednej miestnosti, čo bolo úžasné, predišlo sa separovaniu do skupiniek. Stravu sme si pripravovali sami, každý deň jedna zo štyroch skupín. Suroviny i recepty nám dali lídri. V jeden večer každá krajina dostala za úlohu pripraviť národné jedlo. Z hotových jedál sme urobili švédsky stôl a ochutnávali. Suverénnym víťazom bol Toki z Kórei. Nám veľmi chutilo i mexické jedlo s avokádom.

Priniesli ste si niečo zaujímavé?

Milým darčekom bol pre každého darček od Kei z Kórei- tradičný kórejský vejár, tiež veľa pekných drobností.

Čo pre vás táto cesta znamenala?

Veľmi veľa. Spoznali sme ľudí z mnohých krajín, zdokonalili sme sa v angličtine, v cudzom svete sme si poradili celkom sami, bez rodičov...

Takmer so všetkými sme stále v kontakte, mailujeme si, plánujeme návštevy a dohodli sme sa, že budúce leto si workcamp vyberieme spoločne.

Za rozhovor ďakuje G. Bahelková, pokračovanie s vysokoškólakmi, brigádujúcimi v zahraničí uverejníme v ďalšom čísle.

Životné prostredie

Každý z vás sa stretol s názormi ľudí, ktorí sa vrátili z dovolenky, najmä zahraničnej, o úchvatnosti prírody, čistote prostredia, uvedomelosti ľudí... Cestou z Bratislavy som si vypočula rozhovor dvoch mužov, jedného vracajúceho sa z práce vo Fínsku. Bol rozčarovaný zo všetkého, najmä z krásnej prírody. Všetko tam bolo „super“ a u nás nič, čo by stálo za zmienku. Jeho priateľ ho presviedčal o opak, no bez úspechu.

V našej obci máme takmer všetky dôležité inžinierske siete vybudované. Máme vodovod,

plynovod, kanalizáciu. Takýmto úspechom sa môže pochváliť len máloktorá obec na okolí. Na poslednom OcZ padol návrh zo strany poslancov na zveladenie, skrášlenie a úpravu verejných priestorov. Tieto úpravy by sa uskutočnili pod dohľadom odborníka, pomoc od občanov je vítaná.

Mnohí občania dostali výzvu na odstránenie vlastného, najčastejšie stavebného materiálu pred domom. Veľa z nich si povinnosť splnilo. Iní to odkladajú, ba odmietajú s tvrdením, že čo je pred domom, je ich vlastný pozemok a nikto nemá právo im niečo nariadiť. To ale nie je pravda. Oplotená a zastavaná časť je majiteľa domu. Priestory medzi predzáhradkou a cestou sú obecné. A ďalšia dilema. Hráčka občanov zastáva názor, že čo je obecné, o to sa má starať obec. I malý kúsok pred domom majú kosiť, čistiť pracovníci OÚ. Tiež opraviť pokazené, rozbité žlabky v jarku, v ktorom stáli ťažké nákladné autá...

Ako poslanca ma často zastavujú ľudia, ktorí sú nespokojní s úpravou obce, cestami, chodníkmi. Dám im za pravdu, súhlasím, je to treba dať čo najskôr do poriadku. Postupne sa budujú nové cesty, chodníky, je to ale finančne náročné a ide to pomaly. Čo však s kopami štrku, paletami, starými autami, ktoré prekážajú na verejných priestranstvách a nepridávajú na krásu? Ruku na srdce, kolkí triedite odpad, kam vyvážate nepotrebné veci, čo robíte s plastami, sklom, starým železom, so všetkým, s čím si príroda neporadí. Na každú stranu za obcou je smetisko. A to by nás malo trápiť. Opäť sa prijali nové opatrenia na zlepšenie čistoty v obci. Snáď to pomôže. Musíme veriť.

Začnime každý sám od seba. Niektorí už pochopili a začali. Upravme si pred domom, nech pohľad z okna stojí za to, aj keď to nie je moje. Starajme sa o vzhľad našej obce, nech tí, čo ňou budú prechádzať, nech nám závidia.

G.B.

ŠPORT

„ZASPOMÍNAJME SI SPOLU A ZÁROVEŇ PREDSTAVME...“

DNES SPOMÍNAME S PETROM „LADISLAVOM“ ROJKOM

V deň, keď som sa rozhodol navštíviť pána Petra, už pomaly končiace leto, ponúkalo hrejivé slnečné lúče. Keďže som sa vopred neohlásil, nebol som si istý, či sa mi podarí s ním stretnúť v jeho „chalúpke“. Kamaráti ma vopred upozornili, ak bude

farnosti. S okolitými farnosťami ako Nitrianska Blatnica, Bojná, Veľké Ripňany, Urmince, sme si zjednávali stretnutia, po ktorých nám duchovní otcovia vždy niečo podarovali. Niekedy to boli krížiky, či na šnúročke agnusťky. Raz v Ardanovciach

v hre sme pokračovali, hoci sme už dávno mali sedieť v laviciach na vyučovacej hodine. Vždy nás ospravedlnil u svojich kolegov. Tešil sa, keď nám mohol poradiť alebo prakticky ukázať, čo to z futbalu.

Dorast

Keď sme končili v miništrantskom mužstve, opäť na futbalovú scénu prišiel pán učiteľ a po určitej selekcii hráčov založil dorast. Sprvoti sme si stretnutia zjednávali sami, až neskôr sme kopírovali mužstvo dospelákov.

Prišiel mi na um futbalový turnaj, ktorý organizoval náš klub. Účastníkmi boli Nitrianska Blatnica, Vozokany, Veľké Ripňany a naši. Vtedy za nás hrávali náš Paľo (Rojko), Dominik Kováčik, Dežo Žiak, Laci Michler, Lojzo Sulovský, Janko Cvik, Pišta Pintér, Gusto Piršel. Na prekvapenie postúpili do finále Vozokany a Blatnica a vtedy prišiel učiteľ Janko Kolník hrajúci za Blatnicu, za kolegom Repaským, či by nešiel jeho syn Dodo a ja hrať za nich. Medzi tým na prekvapenie prehovorili aj Ota Pupáka a tak mi traja sme sa stali turnajové posily Blatnice.

Pokračovanie na str. 7

mať auto vo dvore, bude zaručene doma. A tak aj bolo. Pána domu som našiel v záhrade, práve vykášal zelinu. Pozdravili sme sa a ja som hneď prezradil účel mojej neohlásenej návštevy. Odložil kosu a ochotne sa mi venoval. To, o čom sme sa spolu zhovárali a spomínali Vám teraz ponúkam.

Miništrantská jedenástka

Nesmiem zabudnúť na prvú miništrantskú jedenástku, ktorú nám práve pán učiteľ Repaský pomohol založiť, uvážene začal náš rozhovor pán Peter. Ľudia v dedine si nás čoraz viac všímali, fandili nám. Stali sme sa futbalovými reprezentantmi našej

nám pán farár venoval na retiazke priviazaný rybičkový nožík značky „Sarajevo“. To sme sa pýšili. Od tej doby sme najradšej chodili hrať do Ardanoviec.

Žiacke mužstvo

Podľa vzoru starších, sme si aj my žiaci založili mužstvo, pri ktorom nám opäť veľmi ochotne pomáhal pán učiteľ Repaský. Mal obrovskú radosť, keď nás videl cez prestávku pokope naháňať loptu alebo malú tenisovú loptičku v „špitálskej záhrade“. Neraz sa stalo a to aj v jeho prítomnosti, že sme zabudli na čas určený pre prestávku a

P. L. Rojko, mužstvo - 4 v hornom rade z prava Peter Rojko v hornom rade štvrtý z prava.

Pokračovanie zo str. 6 Podľa prítomných zápas nám vyšiel nad očakávanie.

Odstaršenie a generačná výmena

Už si nepamätám kto zvíťazil, ale na druhý deň v pondelok spolu s predsedom klubu Alojzom Tomašovičom sme Dodo Repaský a ja museli ísť do Nitry k športovému lekárovi Cirokovi na odstaršenie a to sme mali šesťnásť. Od nasledujúcej nedele sme sa aj mi dvaja stali spoluhráčmi nedávnych našich vzorov. Postupne do kolektívu prichádzali Dominik Krajčír, Viliam Krajčír, Miško Goňo, Paľko Uhlík, Tónko Rojko, Janko Kučera a iní. Medzi prvými prišiel Ferko Krška, doteraz neprekonaná naša brankárska jednotka a to si pamätám gól-manov ako, Deža Žiaka, Ondreja Mráza, Vilka Pupáka, Sláva Sýkoru, Tónka Kováča, Milana Močku. Keď sme pri brankároch, spomeniem Janka Streichera a Ferka Kováčika. No nad všetkými vynikal Ferko Krška, skutočne fantastický brankár, ktorému nemohli dať gól ani vyhlásení okresní strelci, bol ozaj skvelý. Bol dobrý spevák, dobrý do partie, vedel sa baviť, ale dokázal zabaviť i iných, jedným slovom do voza aj do koča, ale predovšetkým bol slušný človek.

Čierna škvvrna

Musím sa priznať k jednej čiernej škvvrne. Počas mojej dlhšej pretekárskej činnosti som bol iba raz a to právom

vylúčený. Z mladíckej nerozvážnosti som vtedy hodil do hlavného rozhodcu loptu. Stretnutie písal neskorší radošínsky učiteľ pán Štefan Krošlák. Skutočne, dlho ma to trápilo, niekoľkokrát som sa mu ospravedlnil. Zastavili mi činnosť na dve stretnutia. Veľmi ma to mrzelo, lebo o dva týždne som narukoval na povinnú základnú vojenskú službu a posledné dva zápasy som nesmel hrať.

Hranie futbalu na vojenčine

Až tam som spoznal, čo je to výber futbalistov do mužstva. Proti starej stabilnej vojenskej jedenástke nás postavili asi šesťdesiatich, obliekli do dresov a mali sme proti nim ukázať, čo je futbalové v nás. Sledovalo a posudzovalo nás osem dôstojníkov. V ten deň sa mi darilo, v skúšobnom výberovom zápase sa mi podarilo asi za sedem minút môjho účinkovania streliť gól a zrazu počujem, „zúštáváš“, „můžeš jít dole“, nastúp ďalší, o chvíľu počujem „ďakujeme“ a už sa hráč porúčal. Chvála Bohu, ja som zostal. Dovtedy som vedel, len čo je to nábor, kde nezáležalo na kvalite hráčov a tu takýto výber. Podarilo sa mi dostať sa do vynikajúceho mužstva. Hral som s futbalistami ako bol Tóno Ondák zo Žiliny, hral aj za Vítkovice, Miro Cígler – Slávia Praha, Mírek Polesný – Bohemians Praha, Jano Klimeš – Zbrojovka Brno, reprezentoval aj ČSR, Borovička, bol hrajúci tréner a tiež reprezentant ČSR,

okrem nich hrali tam kvalitní futbalisti z treťotriednych českých klubov, tak ako ja pre nich neznámy zo Slovenska.. Naš vojenský klub hral divíziu. Majstrovské stretnutia sme hrávali s pomerne známymi klubmi a na prvotriednych štadiónoch, napríklad v Tepliciach, na Bohemiansi, vo Vítkoviciach atď,

Asi po siedmich mesiacoch som dostal z Radošiny list, aby som sa z rodinných dôvodov dostavil domov. Dopis obsahoval riadne opečiatkovanú Potvrdenku z MNV, ale podpísanú predsedom telovýchovnej jednoty Ernestom Šugrom. Hneď som vedel aká bije. To naši chalani budú hrať majstrovské stretnutie s Továrničanmi o postup a potrebujú pomoc. Dodo Repaský už bol z vojny doma, aj Lojzo Krivák. Funkcionári sa činili a na stretnutie zavolali aj Jožka Cibulu z Bratislavy. Všetci sme sa obliekli do dresov a nastúpili na ihrisko. Zrazu čo nevidím, domáci si to namierili rovno na mňa. Prišli za mnou aj s preukázkou na ktorú som mal hrať. Nejaká dobrá duša z Radošiny ma prezradila, že som vojak. Na moje prekvapenie po identite Jožka Cibulu nepátrali. Stretnutie sme na koniec prehrali, to nechcem povedať preto, lebo som nehral ja, jednoducho domáci boli lepší.

(pokračovanie v RN č. 5)

Text a foto: J. Vičan

PRESTUP DO VELKÉHO FUTBALU

V augustovom prestupovom termíne sa uskutočnil doposiaľ najväčší prestup v histórii nášho futbalu. Profesionálnemu druholigovému celku MFK Vrbové podpísal Prestupový list náš v súčasnosti najpopulárnejší hráč Jozef Piršel.

Za náš klub odohral 6 ligových sezón a z novej sezóny odkrojil päť zápasov. Svojím súperom nastriegal 57 gólov. Prvý ligový gólový zápas na jeho účte je zo 16. augusta 1998 v 2. kole V. ligy v stretnutí Radošina – Šaľa B (1:3) v súťažnom ročníku 1998/1999. V uvedenom ročníku na svojom konte mal zapísaných celkom 3 góly. V ročníku 1999/2000 zaznamenal 9 gólov, v ročníku 2003/2004 strelil 6 gólov, v ročníku 2004/2005 pribudlo na jeho konto 8 gólov, sezóna 2005/2006 bola gólovo najplodnejšia, strelil v nej 14 gólov, v sezóne 2006/2007 dosiahol druhý najvyšší strelecký úspech, zaznamenal 11 gólov, a práve v zahájenej futbalovej sezóne 2007/2008 odohral päť kôl a v nich súperových brankárov prekonal 6 gólmi. Spolu

dosiahol 57 gólov. Ten posledný strelil v stretnutí Radošina – Kúty (1:0) dňa 2. septembra 2007. Štatistika neuvádza, koľko gólov vypracoval a koľko prihrávok gólovo zrealizovali jeho spoluhráči z jeho akcií. V štatistike nie sú uvedené góly strelené v okresných majstrovstvách.

Dovoľte mi, aby som v mene vedenia ŠK a za všetkých Vás fanúšikov vyslovil Jozefovi veľké ďakujeme, za jeho odvedenú prácu v prospech športového klubu, či už na hracej ploche, ale aj mimo nej. Dúfam, že jeho odchodom pre neho cesta na materský štadión nekončí, ale vždy a rád sa bude vracáť medzi svojich.

Zaželajme nášmu, dnes už bývalému hráčovi Dodovi Piršelovi veľa zdravia, žiadnych žltých a červených kariet, gólového šťastia na novom pôsobisku. K želaniu pridajme, aby sa mu vyhýbali zranenia a aby z jeho najväčšieho koníčka – futbalu mali jeho nový zamestnávateľia radosť a úžitok a aby hrou robil naďalej

radosť a pohodu jeho novým fanúšikom, samozrejme tým aj nám všetkým.

ZMENA TRÉNERA NA DORASTENECKEJ LAVIČKE

Všetko, o čom chcem vám písať, sa odohralo v tichosti a bokom od veľkého futbalu, konkrétne v tretej augustovej dekáde po riadnom tréningu dorastencov, ktorí trénovali na hracej ploche na jednej polovičke a muži na druhej. Po skončení došlo k verbálnej potýčke medzi M. Piršelom a trénerom dorastu.

Podobne, ako kapitán dorastencov, dostal som aj ja e-mail, z ktorého vám vyberám, citujem: - Marián (rozumej: Motola, prezident ŠK) hovorí, píše sa v e-maile, že M. Piršel robí niečo pre futbal v Radošine, s tým súhlasím, je to fakt, ale ja pre koho robím? Veď robota sa nemeria len podľa toho koľko rázi pokosí ihrisko, aj keď ja si to vážim a uznávam, toľko z textu. Pretože bol som to ja, kto prehovoril Ing. R. Jančoviča, aby pomohol radošinskému mládežníckemu futbalu svojimi bohatými radami a skúsenosťami. Obrátil som sa na neho po neúspešných pokusoch výboru ŠK, pri hľadaní trénera pre dorastencov. Na zreteli som mal aj to, že je Blatničan a v konzervatívnej Radošine to nebude mať ľahké. A prečo práve voľba padla na neho, nuž predovšetkým preto, lebo výsledky, ktoré svojou prácou dosiahol v Továrnikoch, či už so žiackymi mužstvami, ale aj dorastom, účastníkom II. ligy, ho predurčovali, že práve on, je tým najvhodnejším kandidátom pri kreovaní budúcej našej futbalovej omladiny. Píšem to preto, lebo osobne som mal možnosť vidieť na vlastné oči záujem jeho bývalých zverencov o osobné stretnutia s ním a to v dobe, keď sú už dospelí, keď niektorým sa darí viac, lebo hrajú našu najvyššiu súťaž Corgoň ligu, iným o čosi menej, lebo to dotiahli „iba“ na I., či II., alebo III., ale aj IV. ligu. A títo všetci mu dnes ďakujú.

O obavách, čo s budúcnosťou nášho dorastu som už písal dávnejšie (viď. RN č. 2. apríl 2004, RN č. 1. marec 2005), už vtedy som zdvíhal varovný prst smerujúci k výboru ŠK, ktorý mal čo najrýchlejšie konať. Žiaľ, veľmi malo práce sa urobilo pre záchranu dorastu v súťaži.. Dokonca niektorí členovia výboru boli za rozpustenie kádra, iní za odhlásenie zo súťaže, boli aj takí, ktorí chceli hrať s týmto mužstvom aspoň okresnú súťaž. Boli asi jediní, čo si stacili uvedomiť prípadné následky budúceho radošinského futbalu. Nakoniec tréner sa v závere jesene našiel, s dorastencami v januári začal zimnú prípravu a pre takmer žiadny bodový zisk z jesenných stretnutí (3), zisk bodov v jarnej časti súťaže nestačil na udržanie sa v súťaži IV. ligy. Dorastenecké mužstvo ani v jednom zápase nenastupovalo konsolidované, najmenej štyria hráči hrali na čierno. O morálke, radšej pomlčím. Tu tiež treba hľadať príčiny vypadnutia.

Tohtoročnú letnú prípravu na novú súťaž dorastenci zahájili súbežne s mužstvom mužov. Do mužstva pribudli mladí neskúsení hráči, ktorým skončil žiacky vek. Zdá sa, že je už všetko v poriadku, že káder je už dobrý. Áno, čo do počtu, ale do kvality mu chýba veľmi veľa. Prechod mladých 15 ročných chlapcov do

mužstva, ktoré nastupuje proti 18 ročným, takmer už mužom, vytvára zvláštne pocity. Nič sa nedá robiť, raz to musia skúsiť. Práve pri jednom z náročných tréningov sa stalo kvôli došliapanej trávě toto, ktoré vám v plnom znení e-mailovej korešpondencie medzi bývalým trénerom Ing. R. Jančovičom a kapitánom dorastu J. Pavlovičom v neupravenej podobe textu predkladám.

Ahoj šéfe!

Ďakujem za PC správu, aj za SMS-ku. Prečítal som si to prakticky až dnes. Je to zložitá situácia. Mne, Vy hráči nie ste ľahostajní. Predsa len sme už niečo prežili a keď to aj vždy nebolo len v superlatívoch v podstate ja s Vami nemám neriešiteľné problémy, aj keď na niektoré veci máme rozdielne názory. Je to normálne, je to dané tým, že aj keď sme na jednej lodi, tie postavenia máme rozdielne ale ja tu loď chcem viesť v kludných vodách a priviesť ju čo najďalej. O to viac ma to trápi, že ešte sme len začali a prišiel určitý úder. Keď ma oslovili trénovať, dlho som rozmýšľal, pretože rivalita Radošina – Blatnica je veľká. Ja

Tréner Ing. Jančovič s prezident. ŠK Ing. Motolom

som nad vecou, dívam sa na to s nadhľadom, beriem to tak, ako by som trénoval v Blatnici. Som v Radošine a moje mužstvo ste Vy. Vaše problémy sú aj moje problémy a čo sa deje inde, ma až tak nezaujíma, aj keď by som klamal, keby som tvrdil, že nesledujem aj blatnický futbal. Dúfam, že to aj Vy tak vnímate a nezbadali ste u mňa nič iné. Preto ma zarazilo, že pán M. Piršel pri každom druhom slove použil výraz vyj..., skur.... atď. Blatnica. Ja sa nehanbím, že som z Blatnice a určite sa z toho dôvodu nemienim sťahovať. Bolo by ale pod moju úroveň, aby som sa ja s ním hádal, tak preto som zvolil ten spôsob, že ustupujem z kratšej cesty. Uvidím, čo s tým ešte urobím. Juro, ja mám na stredu už naplánovanú cestu do Viedne a to na celý deň, neviem čo s tým urobím. Mne futbal prináša ale aj radostnejšie stránky. Včera som bol v Kuzmiciach na futbal, hrala tam Blatnica. Stretol som sa tam s chlapcom, ktorého som trénoval ako žiaka asi 8 rokov. Medzi tým ukončil VŠ, teraz sa vrátil zo Švédska. Pri stretnutí sme sa obaja vyobíjali a boli sme obaja šťastní, že sme sa stretli. Takýchto stretnutí mám viac a to ma usvedčuje, že to, čo robím má nejaký zmysel. Juro, snažím sa žiť s otvorenými očami a riadiť sa ľudovými múdrosťami. Jedna múdrosť hovorí, „nie je dobrý ten kráľ, ktorého sa ľudia boja, ale ten o ktorého sa boja“. Končím s pozdravom Jančovič.

Tolko text korešpondencie.

P. S. Náhodou som sa ocitol v spoločnosti, v ktorej práve jej účastníci hodnotili pripravenosť našich mužstiev na už rozbehnutú futbalovú súťaž ročníka 07/08, Na pretrase boli práve dorastenci. Samozrejme slová v prvom rade smerovali k trénerovi. „S mužstvom neurobil nič“. „Hráči sú na súťaž nepripravení, lopta ich fackuje“. „Nemajú kondíciu, tá je im najväčším nepriateľom“ a podobné „zneli tam odborné výrazy“. Nuž, čo Vy na to chalani, Vy, ktorých sa to priamo týka, čo by ste tým pánom povedali?

/jv/